

2) opinowanie projektów przepisów wykonawczych do ustawy niniejszej, udzielonych komisji przez Ministra Spraw Wewnętrznych;

3) opinowanie w sprawach sprzętu technicznego, zasad szkolenia członków straży pożarnych oraz w innych sprawach, udzielonych w tym celu komisji przez Ministra Spraw Wewnętrznych z dziedziny ochrony przed pożarami, obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej oraz ochrony przed innymi klęskami.

(3) Skład i regulamin komisji określa rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami. Rozporządzenie to zapewni udział w komisji zakładom ubezpieczeń, powołanym do świadczeń w myśl art. 39.

Rozdział VIII.

Postanowienia karne.

Art. 47. (1) Kto:

1) w razie pożaru lub innej klęski żywiołowej nie stosuje się do obowiązków, określonych w art. 26, 27 i 28, względnie w wydanych na ich podstawie rozporządzeniach, o ile nie jest od nich zwolniony,

2) wzbrania się pełnić wyznaczonej mu warty nocnej lub dziennej (art. 28 ust. (2) pkt. 4),

3) wprowadza w błąd straż (pogotowie) złośliwymi alarmami, albo nieprawnie używa sygnałów, zastrzeżonych strażom pożarnym (pogotowiom),

4) jako członek straży pożarnej (pogotowia) nie wypełnia wynikających z tego tytułu obowiązków,

5) odmawia wykonania zarządzeń, wydanych w czasie akcji ratunkowej (art. 24),

6) utrudnia lub uniemożliwia wykonanie zadań straży pożarnych, —

ulegnie w drodze administracyjnej karze grzywny do 1.000 zł lub karze aresztu do miesiąca, albo obu karom łącznie.

(2) Kto wykracza przeciwko innym postanowieniom ustawy niniejszej lub rozporządzeń, wydanych na jej podstawie, — ulegnie w drodze administracyjnej karze grzywny do 500 zł, lub karze aresztu do dni czternastu, lub obu karom łącznie, o ile za czyn nie grozi kara surowsza.

Art. 48. Grzywny z kar, wymierzonych na podstawie niniejszej ustawy, wpływają do kasy gminnej, na cele, o których mowa w art. 35.

Rozdział IX.

Postanowienia przejściowe i końcowe.

Art. 49. Sprzęt techniczny ochotniczych straży pożarnych, stanowiący ich własność w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy, pozostaje własnością tych straży i art. 17 ust. (2) do sprzętu tego nie ma zastosowania.

Art. 50. (1) Postanowienia ustawy niniejszej nie mają zastosowania do straży pożarnych lub po-

gotowi pożarnych, składających się z żołnierzy, pełniących czynną służbę wojskową lub przeznaczonych do ochrony obiektów, pozostających pod zarządem wojska.

(2) Organizację takich straży lub pogotowi, ich zakres działania, sposób wykonywania czynności, wyekwipowanie w sprzęt techniczny oraz nadzór określają szczególne zarządzenia Ministra Spraw Wojskowych.

(3) Współdziałanie tych straży i pogotowi z innymi strażami i pogotowiami pożarnymi ustala rozporządzenie Ministrów: Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 51. Organizacja straży pożarnych, zgodnie z przepisami ustawy niniejszej, następować będzie stopniowo, w terminach, jakie określi rozporządzenie wykonawcze.

Art. 52. Wykonanie ustawy niniejszej i wydanie w tym celu potrzebnych rozporządzeń wykonawczych porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 53. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 6 miesięcy po jej ogłoszeniu, o ile poszczególne jej postanowienia nie przewidują terminów innych.

(2) Jednocześnie tracą moc wszystkie przepisy dotychczasowe w sprawach, unormowanych ustawą niniejszą.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

366.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 16 marca 1934 r.

w sprawie zmiany i uzupełnienia umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ubezpieczeniu społecznym, podpisanej wraz z protokołem końcowym w Berlinie dnia 11 czerwca 1931 r.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 28 stycznia 1932 r. w sprawie ratyfikacji umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ubezpieczeniu społecznym, podpisanej wraz z protokołem końcowym w Berlinie dnia 11 czerwca 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 16, poz. 94) oraz artykułów 43 i 44 powyższej umowy (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 65, poz. 487) zarządzam co następuje:

§ 1. Umowę pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ubezpieczeniu społecznym, podpisaną wraz z protokołem końcowym w Berlinie dnia 11 czerwca 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 65, poz. 487), zmienioną i uzupełnioną stosownie do postanowień porozumienia, zawartego na podstawie art. 43 powyższej umowy w dniu 3 października 1933 r., które stanowi załącznik do rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 773), zmienia się i uzupełnia stosownie do postanowień porozumienia, zawartego na podstawie art. 43 powyższej umowy w dniu 27 stycznia 1934 r., które stanowi załącznik do rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z tem, że postanowienia porozumienia wymienionego w § 1 obowiązują od dnia 1 września 1933 r.

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 16 marca 1934 r. (poz. 366).

Polski Minister Opieki Społecznej i Minister Pracy Rzeszy zawarli w myśl artykułu 43 umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ubezpieczeniu społecznym z dnia 11 czerwca 1931 r. na podstawie konferencji, odbytej w Warszawie w czasie od 23 do 27 stycznia 1934 r. następujące

P O R O Z U M I E N I E

o zmianie i uzupełnieniu umowy polsko-niemieckiej o ubezpieczeniu społecznym z dnia 11 czerwca 1931 r.:

1) Do artykułu 19.

O ile dla obliczania okresów ekspektatywowych miarodajny jest dzień wystawienia karty kwitowej, należy uwzględnić również dni wystawienia karty kwitowej drugiego Państwa.

2) Do artykułu 21.

O ile dobrowolnie kontynuowano ubezpieczenie w instytucji ubezpieczeniowej, w której nie było ono dozwolone w myśl artykułu 189 konwencji górnośląskiej z dnia 15 maja 1922 r. stosuje się z mocą wstecz artykuł 21 umowy z dnia 11 czerwca 1931 r. również do składek opłaconych za czas po 15 czerwca 1922 r.

3) Artykuł 26 ust. 1 zdanie 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Przy ustalaniu wysokości kwot wzrostu uważa się okresy składkowe, przebyte w obydwóch Państwach, za jednolity okres składkowy”.

4) Artykuł 26 ust. 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„Jeżeli za ubezpieczonego nie opłacono w jednym Państwie do ubezpieczenia pensyjnego robotników i pracowników umysłowych składek co najmniej za 12 miesięcy, nie przysługuje żadne roszczenie wobec instytucji ubezpieczeniowej tego Państwa. W tym wypadku nie stosuje się skracania według ust. 3”.

5) Do artykułu 26 ust. 6.

Postanowienia ust. 6 są bezprzedmiotowe, o ile chodzi o okresy ubezpieczeniowe po 31 grudnia 1933 r.

6) Artykuł 26 ust. 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„Postanowienia ust. 1 zdanie 1 mają odpowiednie zastosowanie do odzycia ekspektatyw. O ile odzycie ekspektatyw zależy od opłacenia nowych składek, nie uwzględnia się składek opłaconych za czas przed wejściem w życie umowy”.

7) Do artykułu 26 ust. 8.

Postanowienia zdania 2 ust. 8 są bezprzedmiotowe, o ile chodzi o wypadki ubezpieczeniowe, zasłę po 31 grudnia 1933 r.

8) Do artykułu 35 ust. 4 i 12.

O ile w myśl porozumienia z dnia 3 października 1933 r. do art. 35 ust. 4 nie przekazuje się wartości kapitałowej, to przejmująca instytucja ubezpieczeniowa winna w wypadku przewidzianym w artykule 35 ust. 12 zdanie 1 zwrócić odstępującej instytucji ubezpieczeniowej świadczenia udzielone przez nią za okres czasu po 30 czerwca 1931 r.

9) Do artykułu 48 ust. 1.

Istnieje zgoda co do tego, że artykuł 48 ust. 1 umowy ma zastosowanie tylko do roszczeń wobec instytucji ubezpieczeniowej, która w drodze orzeczenia uznała już roszczenie przed wejściem w życie umowy.

Art. 48. ust. 1 ma zastosowanie również w wypadkach, gdy

1. ustalenie zgłoszonego uprawnionego roszczenia nie nastąpiło tylko z tego powodu, że renta byłaby spoczywała,
2. wniosek rentowy postawiony został przed wejściem w życie umowy, a renta ustalona została po wejściu w życie umowy z ważnością wstecz.

10) Do punktu 4 protokołu końcowego z dnia 11 czerwca 1931 r.

Zwierzchnie władze administracyjne zgodne są co do tego, że nie będą nadal stosowane artykuły 173 do 177, artykuł 179 ust. 2, artykuły 183 do 185, artykuł 186 ust. 4, artykuły 187 do 195, artykuł 196 ust. 3, artykuły 197 do 203, artykuły 205, 207, 208, 210 i 214 polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej z dnia 15 maja 1922 r.

Zwierzchnie władze administracyjne zgodne są poza tem co do tego, że nie będą nadal stosowane: artykuł 1 ust. 3, artykuł 2 do 8, artykuły 10, 14, artykuł 15 ust. 1 i 2, artykuły 16 do 23, artykuły 25 do 42, artykuł 43 ust. 2, artykuł 44 i artykuł 45

ust. 2 polsko-niemieckiego układu o podziale Górnośląskiej Spółki Brackiej z dnia 26 sierpnia 1922 r.

Warszawa, dnia 27 stycznia 1934 r.

Za Ministra Opieki Społecznej:

Z. Skokowski

Kierownik Oddziału

Dr. St. Fischlowitz

Radca

Za Ministra Pracy Rzeszy:

Dr. Hans Engel

Dyrektor Ministerjalny

367.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 18 kwietnia 1934 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 10 sierpnia 1927 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie kapeluszków i stożków.

Na podstawie art. 7 pkt. d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 10 sierpnia 1927 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie kapeluszków i stożków (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 650) wprowadza się zmianę następującą:

1) w § 2 tego rozporządzenia po wyrazach: „na podstawie zaświadczeń związków eksportowych” dodaje się wyrazy: „oraz izb przemysłowo-handlowych”;

2) w § 4 tegoż rozporządzenia po wyrazach: „Wykazy związków eksportowych” dodaje się wyrazy: „oraz izb przemysłowo-handlowych”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow - Klukowski

368.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 18 kwietnia 1934 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 4 kwietnia 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie przędzy barwionej.

Na podstawie art. 7 pkt. d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 4 kwietnia 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie przędzy barwionej (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 469) wprowadza się zmianę następującą:

1) w § 2 tego rozporządzenia po wyrazach: „na podstawie zaświadczeń związków eksportowych” dodaje się wyrazy: „oraz izb przemysłowo-handlowych”;

2) w § 4 tegoż rozporządzenia po wyrazach: „Wykazy związków eksportowych” dodaje się wyrazy: „oraz izb przemysłowo-handlowych”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakoniecznikow-Klukowski

369.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 9 maja 1934 r.

w sprawie wykonywania dozoru nad kotłami parowymi.

Na podstawie art. 2 i 3 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 303) w brzmieniu ustawy z dnia 6 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 786) zarządza co następuje:

§ 1. Nadzór nad wszystkimi kotłami tak rządowymi jak i prywatnymi, z wyjątkiem kotłów, podlegających nadzorowi Ministra Komunikacji i Ministra Spraw Wojskowych, oraz kotłów, wymienionych w § 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 lutego 1924 r. w przedmiocie wykonywania dozoru kotłów parowych na statkach oraz w urządzeniach portowych (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 173), sprawują władze administracyjne II instancji.